Dosarul nr. 2-131/24
2-24009998-08-2-24012024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 25 martie 2024 în or. Anenii Noi

Judecătoria Anenii Noi, sediul central
Instanța în componența:
Președintele ședinței, judecător Cașcaval Andrei
grefier Renchez Natalia

judecând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Daniliuc Nicolae împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și a cheltuielilor de judecată.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților în proces:

La data de 08 decembrie 2023, Daniliuc Nicolae a depus la Judecătoria Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul Daniliuc Nicolae indică că, la data de 30 mai 2023, s-a adresat Procurorului General al Republicii Moldova cu o plângerea penală, prin care a solicitat a dispune începerea urmăririi penale în privința lui Sandu Victor de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în temeiul articolului 339 Cod penal al Republicii Moldova-uzurparea puterii judecătorești, soldate cu urmări grave.

Reclamantul susține că au fost încălcate prevederile art. art. 19, 254, 274 Cod de procedură penală, Procurorul General al Republicii Moldova împreună cu procurorii erau obligați să cerceteze circumstanțele cazului dat complet, obiectiv, sub toate aspectele pentru stabilirea adevărului şi în urma probelor acumulate să dispună prin ordonanță motivată începerea urmăririi penale sau refuzul de a dispune începerea urmăririi penale.

Reclamantul menționează că sunt norme de drept în vigoare, care au produs şi produc efecte juridice pe întreg teritoriul Republicii Moldova, și sunt obligatorii atât pentru Procurorul General al Republicii Moldova, precum şi pentru toţi procurorii din cadrul Procuraturii Republicii Moldova.

Menționează că, la 09 iunie 2023 a primit o scrisoare din Procuratura Republicii Moldova, semnată de Boldesco Victoria, prin care s-a refuzat în începerea urmăririi penale pe cazul dat, iar procurorul dat i-a demonstrat că este departe de normele de procedură ale Codului de procedură penală al Republicii Moldova și că nu mai are niciun

drept moral și legal de a mai deține funcția de procuror.

Mai indică că, la 16 iunie 2023 a contestat acţiunile abuzive şi ilegale ale lui Victoria Boldesco cu o altă plângere, adresată Procurorului General al Republicii Moldova în ordinea art. 299^1, 299^2 Cod de procedură penală.

La fel indică că, la data de 26 iunie 2023 a mai primit o scrisoare din Procuratura Generală a Republicii Moldova, semnată de un alt impostor Gavriliță Oleg, prin care i s-a mai demonstrat încă odată că și procurorul în cauză este departe de normele de procedură ale Codului de procedură penală al Republicii Moldova și că nu mai are niciun drept moral, și legal de a mai deține funcția de procuror.

La 11 iulie 2023 a contestat la Judecătoria Chișinău sediul Ciocana acţiunile ilegale, abuzive ale Procurorului General al Republicii Moldova şi gaștei sale de procurori în ordinea art. 313 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Ciocana din 29 noiembrie 2023 plângerea sa din 11 iulie 2023 a fost respinsă ca inadmisibilă.

Reclamantul susține că, Judecătoria Chişinău sediul Ciocana a respins plângerea din 11 iulie 2023 din motivul că toate acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală și procurori au fost efectuate în strictă corespundere cu art. 19, 254, 274 Cod de procedură penală, iar argumentele reclamatului privitor la faptul că procurorii au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254, 265, 274 Cod de procedură penală le consideră declarative şi nefondate, şi vin în contradicţie cu faptele constatate pe parcursul examinării plângerii, a încălcat în mod flagrant şi termenul legal de 10 zile de examinare a plângerii din 11 iulie 2023, stabilit în art. 313 Cod de procedură penală. Judecătoria Chişinău sediul Ciocana a constat că toate acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală și procurori au fost efectuate în strictă corespundere cu normele de procedură penală.

Reclamantul consideră că, sunt nişte aberaţii ale instanţei de fond, având impresia că judecătorul în cauză idee nu are de Codul de procedură penală, nu l-a citit şi nu cunoaşte cele mai elementare norme de procedură penală, iar pentru aceste fapte eroice este plătit judecătorul Papuha Serghei cu bani publici.

În dispozitivul încheierii din 29 noiembrie 2023 Judecătoria Chişinău sediul Ciocana a fost indicat că încheierea din 29 noiembrie 2023 este irevocabilă, iar art. 13 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale garantează reclamantului, dreptul la un recurs şi încă la un recurs efectiv, precum face referire și la Protocolul nr. 7 la Convenţia pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor fundamentale Strasbourg, 22.XI.1984, art. 2. Odată ce art. 2 al Protocolului 7 la Convenţie acordă dreptul persoanei vinovate la două grade de jurisdicţie în materia penală, atunci și persoanei care se pretinde victimă îi este acordat dreptul la două grade de jurisdicţie în materia penală, în caz contrar ar fi încălcat unul din principiile generale ale dreptului procedural penal - egalitatea părţilor în faţa legii.

Mai indică reclamantul că, art. 313, 473 Cod de procedură penală al RM nu interzice declararea unui recurs împotriva unei încheieri judecătoreşti privind refuzul pornirii urmăririi penale, considerând că ar fi o aberaţie totală ca o încheiere judecătorească asupra refuzului de a dispune începerea urmăririi penale să fie irevocabilă. În aşa circumstanţe art. 313, 473 din CPP, consideră că sunt în contradicţie cu art. 4, 7 şi

8 din Constituţia Republicii Moldova, nu are putere juridică şi nu produce careva efecte juridice. Consideră că încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Ciocana din 29 noiembrie 2023 este în contradicţie cu nomele de drept internaţional.

Nici până în prezent organul de urmărire penală și procurorii nu au oferit răspuns la întrebările date, nu a fost auzit, a fost ignorat și umilit de către procurori.

Prin urmare, scrisorile lui Victoria Boldesco și Oleg Gavriliță în cauză au un caracter superficial, iar situația de fapt și de drept este analogică cu cea stabilită de Curtea Europreană a Drepturilor Omului în paragrafele 90 și 91 din Hotărîrea din 02.11.2010 în cauza Mătăsaru și Savinschi contra Moldova, în care la fel se impunea obligația pozitivă a statului de a efectua o investigație oficială și multilaterală, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală trebuia să depună eforturi serioase pentru a afla ce s-a întîmplat și nu trebuia să se limiteze pe concluzii pripite și nefondate pentru a refuza începerea oricăror investigații, pentru a-și motiva refuzul în începerea urmăririi penale pe presupuneri și ipoteze preconcepute.

În această ordine de idei, atât organul de urmărire penală, cât și procurorii nu au oferit un răspuns la toate întrebările, formulate de către el, avocatul Daniliuc Nicolae, prin ce au încălcat articolul 1al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale și anume obligația generală a statului de a recunoaște oricărei persoane, aflate sub jurisdicția sa, drepturile și libertățile definite de Convenție.

Organul de urmărire penală, procurorii, instanțele de judecată din Republica Moldova au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254, 274 , 313, 437-551 din Codul de procedură penală, nu s-a efectuat nici o cercetare penală pe cazul dat pentru a se afla adevărul din motivul că procurorii în cauză și nu numai procurorii, nu vor să afle adevărul, nu au nevoie de adevăr pentru anu deranja pe cineva și ai proteja pe acești numiți judecători, instanțele de judecată au închis ochii la aceste acțiuni criminale ale procurorilor.

Reclamantul își întemeiează acţiunea dată în temeiul art. 8 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul Internaţional cu privire la drepturile civile şi politice, art. 1, 6, 13, 41 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale, art. l alin. (3), 4, 7, 8, 20 din Constituţia Republicii Moldova, art. 19, 2006 Cod civil al Republicii Moldova.

Prin urmare, în conformitate cu stipulările art. 8 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul internaţional cu privire la drepturile civile şi politice, art. art. 1, 6, 13, 41 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, art. 1 al Primului Protocol adiţional la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, art. 1, 4, 7, 8, 20 din Constituţia Republicii Moldova, art. 9, 2006 Cod civil al Republicii Moldova, reclamantul solicită admiterea acțiunii, cu încasarea în mod solidar de la Preşedintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea de Apel Chişinău, Judecătoria Chişinău în beneficiul reclamantului Daniliuc Nicolae, suma de 50.000 euro cu titlul de prejudiciu moral, cauzat prin infracţiune şi suma de 20.000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistenţa juridică.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 19 decembrie 2023 s-a dispus remiterea Curții de Apel Chișinău a cauzei civile, la cererea de chemare în judecată depusă de Daniliuc Nicolae împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului și încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, pentru a decide referitor la strămutare, în temeiul art. 43 alin. (2) lit. f) Cod de procedură civilă.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, din 02 ianuarie 2024 a fost dispus admiterea demersului privind strămuarea cauzei civile spre judecare către o altă instanță de același grad. Cauza civilă intentată la cerere de chemare în judecată depusă de Daniliuc Nicolae împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului și încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, a fost strămutată către Judecătoria Anenii Noi sediul central.

La data de 24.01.2024, cauza civilă sus menționată, a fost redistribuită pentru examinare în mod automat-aleatoriu, judecătorului Cașcaval Andrei.

Reclamantul Daniliuc Nicolae, fiind citat legal, în ședință de judecată nu s-a prezentat solicitând examinarea cauzei în lipsa lui.

Reprezentanții pârâților Președinția R. Moldova și Judecătoriei Chișinău, în ședință de judecată nu s-au prezentat, însă prin referințele depuse au solicitat examinarea cauzei civile în lipsă și respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Reprezentanții pârâților Procuratura Republicii Moldova și Curtea de Apel Chișinău, fiind citați legal, în ședință de judecată nu s-au prezentat.

Aprecierea instanței de judecată:

Studiind materialele cauzei în coraport cu circumstnațele cauzei invocate în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către Daniliuc Nicolae împotriva Președintelui RM, Procuraturii RM, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată ca neîntemeiată, din următoarele considerente.

Din înscrisurile anexate la cererea de chemare în judecată instanța a reținut că, la data de 30 mai 2023 reclamantul Daniliuc Nicolae s-a adresat Procurorului General al Republicii Moldova cu o plângerea penală, prin care a solicitat a dispune începerea urmăririi penale în privința judecătorului Sandu Victor de la Judecătoria Chișinău sediul Centru în temeiul art. 339 Cod penal al Republicii Moldova-uzurparea puterii judecătorești, soldate cu urmări grave (f.d. 14-16).

Prin scrisoarea din 09 iunie 2023 primită de la Procuratura Generală al Republicii Moldova, semnată de procurorul în secția de proceduri non-penale și implementare CEDO, Boldesco Victoria, a fost comunicat reclamantului că nu au fost stabilite temeiuri pentru intervenție cu acte de reacționare sub aspect penal (f.d. 17).

La 16 iunie 2023 reclamantul Daniliuc Nicolae a contestat acţiunile procurorului Boldesco Victoria cu o altă plângere, adresată Procurorului General al Republicii Moldova în ordinea art. 299[1], 299[2] Cod de procedură penală (f.d.18).

Prin scrisoarea din 26 iunie 2023 primită de la Procuratura Generală a Republicii Moldova, semnată de procurorul în secția de proceduri non-penale și implementare CEDO, Gavriliță Oleg, a fost comunicat reclamantului că nu au fost stabilite temeiuri pentru intervenție cu acte de reacționare sub aspect penal (f.d. 19).

La data de 11 iulie 2023, Daniliuc Nicolae a contestat la Judecătoria Chișinău sediul Ciocana, acțiunile procurorilor Procuraturii Generale, în ordinea art. 313 Cod de procedură penală (f.d. 20-22).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 29 noiembrie 2023, a fost respinsă plângerea reclamantului Daniliuc Nicolae din 11 iulie 2023 (f.d. 23-26).

Cu referire la cele menționate în cererea de chemare în judecată, în coraport cu actele emise de judecători și procurori, și acțiunile acestora față de reclamantul Daniliuc Nicolae instanța de judecată ajunge la concluzia netemeiniciei și vădit nefondate a cererii de chemare în judecată.

Potrivit art. 20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

Conform art. 15 Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de soluţionare a litigiului dintre părţi pînă la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract. Apărarea drepturilor civile pe cale administrativă se face doar în cazurile prevăzute de lege. Hotărârea emisă pe cale administrativă poate fi atacată în instanţă de judecată. Referinţele din prezentul cod la un judecător sau la o instanţă de judecată sânt referinţe şi la alte organe de jurisdicţie competente în condiţiile legii, iar referinţele la dispoziţiile legale de procedură civilă sânt referinţe şi la regulile de procedură ale respectivelor organe de jurisdicţie competente.

Dispoziția art. 19 alin. (1) Cod civil prevede că, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

În corespundere cu art. 2006 Cod civil, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluţionarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcţie de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcţie de răspundere va răspunde solidar în cazul intenţiei sau culpei grave. Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acţiunile indicate la alin. (1). Obligaţia de reparare a prejudiciului nu se naşte în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenţie ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale. În cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntâmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei. Autoritatea publică nu

răspunde pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea unui act normativ sau omisiunea de a-l adopta.

Prevederile art. 2007 alin. (1) Cod civil stipulează că, prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancţiune contravenţională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunităţii; c) acţiuni sau inacţiuni care au dus, după caz, la:

– constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăţilor fundamentale ale unei persoane şi dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia;

– pronunţarea unei hotărâri de către o instanţă judecătorească naţională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Conform art. 3 alin. (1) al aceleiași legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală;

b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii;

c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;

d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată;

e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei;

f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare.

În corespundere cu art. 5 alin. (1) al Legii nr. 1545 din 25.02.1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei.

Reieșind din conținutul cererii de chemare în judecată depusă de Daniliuc Nicolae împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții de

Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău, instanța reține că reclamantul solicită repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, iar în susținerea poziției sale a invocat prevederile art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1, 6, 13, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 1, 4, 7, 8, 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 19, 2006 Cod civil al RM, invocând dezacordul că atât organul de urmărire penală, procurorii, cât și instanțele de judecată din Republica Moldova au încălcat flagrant prevederile art. art. 19, 254, 274, 313, 437-551 din Codul de procedură penală, nu s-a efectuat o cercetare penală pe cazul dat pentru a se afla adevărul, iar instanțele de judecată au ignorat acțiunile criminale ale procurorilor și judecătorilor în viziunea reclamantului.

Instanța de judecată statuează că, circumstanțele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează în condițiile apariției dreptului de reparare a prejudiciului moral și nu implică răspunderea statului, pentru un eventual prejudiciu moral suportat, deoarece actul judecătoresc nu poate face obiectul unor acțiuni de răspundere materială și morală, cu excepția cazului în care vina este dovedită printr-o sentință judecătorească, iar cu referire la pretinsa încălcare a drepturilor garantate de lege, se referă în întregime la fondul actelor judiciare, la motivarea soluției emise de procurori și adoptate de instanța de judecată, la prevederile legale, care în opinia reclamantului, urmau a fi aplicate raportului juridic însă, potrivit principiilor constituționale, nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

Pretențiile reclamantului nu se raliază prevederilor art. 2006 Cod civil, deoarece din conținutul normei rezultă, că o condiție pentru dispunerea reparării prejudiciului constituie existența unui delict civil, iar reclamantul nu a demonstrat existența unei fapte ilicite și legătura dintre fapta ilicită și pretinsul prejudiciu cauzat, pe când potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar simplul dezacord al reclamantului cu actul emis de instanța de judecată, nu este suficient pentru a-l considera ilegal sau pentru antrenarea răspunderii statului.

Reieșind din cererea de chemare în judecată înaintată de Daniliuc Nicolae, acesta solicită compensarea prejudiciilor morale cauzate prin infracțiune, invocând în acest sens dezacordul cu încheierea judecătorului de instrucție, cerințele invocate nu cad sub incidența prevederilor Legii nr. 1545 din 25.02.1998, dat fiind faptul, că angajarea răspunderii statului pentru recuperarea prejudiciului cauzat prin aceste acțiuni survin doar în cazurile strict prevăzute de lege, iar situația expusă în cauză nu se încadrează în prevederile art. 3 a Legii nr. 1545 din 25.02.1998, or simplul dezacord cu actul judecătoresc adoptat, nu intră în câmpul aplicării Legii nr. 1545 din 25.02.1998.

Mai mult ca atât, instanța de judecată notează că, cererea de chemare în judecată înaintată de Daniliuc Nicolae cu privire la repararea prejudiciului moral, cauzat prin

infracțiune și compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică, este înaintată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău contrar normelor legale în vigoare, or normele legale citate supra acordă persoanei dreptul de a pretinde la repararea prejudiciului material și moral cauzat, doar în cazul în care în privința acestuia a fost aplicată o ilegalitate, pe când în speță, reclamantul doar reclamă că cererea sa nu a fost soluționată conform așteptărilor proprii, în sensul pornirii cauzelor penale, fapt ce nu poate fi calificat drept temei de plată a despăgubirilor.

Totodată, pentru instanță nu sunt clare pretențiile față de pârâtul Curtea de Apel Chișinău, deoarece reclamantul nu a anexat înscrisuri că această instanță ar fi adoptat careva acte judecătorești în speță ți în acțiunea înaintată nici nu a adus careva argumente la acest capitol, respectiv pretențiile în această parte se apreciază ca formale.

În prezenta speță, instanța de judecată nu atestă existența comiterii de către pârâți a unei infracțiuni față de reclamant, precum susține ultimul în cererea de chemare în judecată cu privire repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

Prin urmare, în conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, prin prisma normei citate, ținând cont că cerința reclamantului a fost respinsă, instanța de judecată va respinge și solicitarea reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în mărime de 20.000 lei, mai mult ca atât, la materialele cauzei nu a fost anexat nici un bon de plată, care atestă suportarea pretinsei sume cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Finalmente, învederând circumstanțele sus menţionate şi a înscrisurilor anexate, instanţa de judecată ajunge la concluzia că argumentele invocate de reclamantul Daniliuc Nicolae în susţinerea cererii de chemare în judecată nu și-au găsit confirmare prin probele cercetate şi administrate în cadrul cercetării judecătorești, astfel urmând a fi respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de către Daniliuc Nicolae împotriva Președintelui RM, Procuraturii RM, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău cu privire repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. art. 236, 238 - 241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Daniliuc Nicolae împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Anenii Noi.

Președintele ședinței,
judecător /semnătura/ Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului
Judecător Cașcaval Andrei